

[Ib Christensen]

de, og ved hjælp af denne sanering på skatte- og boligområdet gennem boligreglerne i skatelovgivningen og et indgreb mod jord- og ejendomsspekulation i det hele taget vil man opnå virkninger til fordel for kapitalplacering i arbejdspladser i erhvervslivet, det konkurrenceudsatte erhvervsliv, i stedet for som nu passiv anbringelse i jord og fast ejendom.

Det er en sådan politik, der må indledes, når denne regering efter næste folketingsvalg ikke er mere.

Alfred Hansen (DR):

Hr. Kjeld Olesen sagde på socialdemokratiets vegne, at de helst havde set, at parterne selv havde løst problemerne. Jeg synes nok, det er værd at bemærke, at regeringen har gjort alt, hvad den kunne, for at forpeste forhandlingsklimaet hos arbejdsmarkedets parter. Den indførte ved sidste indgreb en lov, som påbød, at alle dyrtidsportioner, som forfaldt ud over 2 på årsbasis, skulle indefrys. Det var en grov provokation over for alle lønmodtagere. Endnu ved disse lønmodtagere ikke, om de nogen sinde får disse penge. Hvis de får dem, da hvornår?

Endvidere var det en udtalt betingelse fra samtlige lønmodtagerorganisationer, da der sidste gang blev grebet ind, at hvis man skulle acceptere en indkomstpolitik, skulle det være en indkomstpolitik, som gjaldt alle former for indtægter. Det, man har set, har været en lønpolitik, idet et væld af indtægter ikke er omfattet, herunder arbejdsfrie indtægter, herunder spekulationsgevinster, herunder kursgevinster. I det øjeblik man får udtrykt sine obligationer, er der ingen beskatning af kursgevinsten.

Man har tilladt fra regeringens side, som jo har hovedansvaret for, at det ser ud i landet, som det gør, at jordprisstigningerne, som andrager 30-40 pct. om året, skattefrit tilfalder jordejerne mere eller mindre tilfældigt. Her har man intet gjort. Man har ikke oplyst, hvad der netop var regeringens pligt i forbindelse med overenskomstforhandlingerne, hvilken politik regeringen agtede at føre de næste 2 år. Hvis det havde været klarlagt, havde både arbejdsgiverne og arbejderne vidst, hvordan de politiske betingelser var for arbejderne og arbejdsgiverne de næste 2 år. Dette har man ikke oplyst befolkningen og arbejdsmarkedets parter om.

Man har endvidere, belært af erfaringen, fra lønmodtagerside været klar over, at når man havde afsluttet en overenskomst, ville regeringen komme og feje op. Jeg skal derfor spørge: hvilke opfejplaner har regeringen? Hvordan vil man dække det underskud, som er på finansloven for indeværende år? Der var på finansloven et underskud på 16-17 mia kr. på anlægsbudgettet. Hvordan har regeringen tænkt sig at dække dette underskud? Bliver det i form af buketter? Bliver det i form af anden form for utidig indblanding? Kan der eventuelt også blive tale om en tvangsopsparing fremover for lønmodtagerne? Alle disse ting kender lønmodtagerne intet til.

Det er altså, hvis jeg skal konkludere kort, regeringen, der har hovedansvaret for, at man ikke blandt arbejdsmarkedets parter nåede frem til en løsning. Hvis regeringen fra starten havde sagt, at de ikke under nogen omstændigheder ville blande sig, og de havde fremlagt de politiske planer for de kommende 2 år, er der ingen tvivl om, at netop arbejdsmarkedets parter ville have kendt deres ansvar og fundet frem til en for begge parter acceptabel løsning på problemerne.

Jeg skal specielt hæfte mig ved de to lovforslag, som skal behandles i erhvervsudvalget, nemlig nr. L 200 og L 201 om begrænsning af avancer og af lønstigningers indregning i priserne og om begrænsning af tantime og vederlag m.v., og da er det jo karakteristisk, at arbejdsgiverne repræsenterer gennem Butikshandelens Fællesråd, Håndværksrådet, Grosserer-Societetet og Industrirådet alle har tilsendt erhvervsudvalget protester over denne avancelov. På tilsvarende vis kan man se fra lønmodtagerside, at man protesterer over regeringens indgreb. Alligevel tillod den socialdemokratiske ordfører sig meget ironisk at sige, at der var partier her i folketinget, som ikke ville være med til et indgreb, men som faktisk ønskede kaos. Jeg vil gerne spørge hr. Kjeld Olesen, om han mener, at man med dette indgreb har undgået kaos. Så vil jeg bede hr. Kjeld Olesen om at gå ud og se på busserne, se på demonstrationen i går og se på, hvad der eventuelt vil ske de kommende dage og de kommende uger.

Vi ønsker fra retsforbundets side ikke kaos, vi ønsker ikke konflikt, men vi ønsker, at man fra regeringens side respekterer den af-